

Eurüdiké lefogyott

Amikor mértéktelenül fogy a hús,
az majdnem ugyanolyan,
mint mikor mértéktelenül megnövekszik.
A fogyás a lélek elhízása:
mintha fölenné a feleslegessé vált,
tovább már alig hordozható testet.
A simítható, a duzzadó helyén
egyszer csak ott a száraz,
a mélységekbe táruló.
Mérhető vajon, ami a bordák közé,
a csontüregbe fér?
Az összetöpörödött szőlőszem
besűrűsödött energiái
minden csontban és bőrben ott feszülnek.

Eurüdiké takarít

Az előző lakók kikapcsolták az áramot,
de a fagyasztóból a húst már restellték kirakni.
Valamikor terveik voltak még egymással, hosszú lefutásúak,
gyűjteni kellett, raktározni kellett télire.
Aztán csak felváltva jártak be a házba,
összeszedni ezt-azt, bármi eladhatót.
A konyhaszekrény mellett, a faliújságon
ott maradtak apró-cseprő, emlékeztető üzeneteik.
A szobában a beázott ágy: esőzésekor a padlás felől,
a plafonról zúdult rá a víz, mely szétmosta őket is.
Egy hasadékon át felvezették a villanyt,
átdugtak egy műanyaggal bevont zsinórt.
Egy úton járt az áram és a víz,
míg ki nem kapcsolták végre az egyiket.
Aztán már csak az eső ömlött, csapadékos volt az az ősz,
szomjasan ittak be mindent a régi ház újonnan meszelt falai.
A meszeléssel persze nem szűnt meg a bűz,
mintha egy temetetlen hulla uralná
hónapok óta az előszobát.
A rothadt húsok is kikerültek a kertbe,
most sétálghatunk rajtuk is.
A televény akkor a legjobb,
ha nem fűződnek hozzá emlékeink.
Azóta szétfolytak biztosan,
s könnyen áthatolnak rajtuk
gyümölcsfáink egyre erősödő,
egyre több nedvet beszippantó gyökerei.

Polgár Anikó (Vágsellye, 1975): költő, műfordító, irodalomtörténész. Legutóbbi verskötete: *Régész nő körömcipőben* (2009). A kötet 2015-ben lengyel fordításban is megjelent.